

פרד"ס יהודה

עלון שבועי באידיש ע"י יהודה זבולון הלוי קליטניק פון

גליון 377 [שנה ח']

פרשת כי תבא תשע"ז שבת מליחות

פארשטיין וואס איז די שייכות פון ויבאנו אל-המקום הזה צו ויתן לנו את-הארץ הזאת? נאר עס איז ידוע אז די מלאכים האבן געטענה'ט אז די תורה קומט זיי וועגן בר מצרא, ווער עס איז נענטער צו קומט אים קדימה צו באקומען אדער קויפן עפעס, און ווייל מלאכים זענען אין הימל נאנט צום אויבערשטן, קומט זיי די תורה, אבער די אידן האבן אויך א טענה פון בר מצרא, ווייל דער אויבערשטער רוהט זיין שכינה אין בית המקדש. יעצט המקום מיינט מען דעם בית המקדש, און פארוואס האבן די אידן זוכה געווען צו האבן ארץ ישראל? איז נאר וועגן היטן די תורה אזוי ווי עס שטייט (תהלים ק"ה מ"ד) ויתן להם ארצות גוים, פארוואס? בעבור וישמרו חקי ותורתי ויצרו. קומט אויס אז דער פשט אין פסוק איז אזוי: ויבאנו אל-המקום הזה, דעם בית המקדש, ממילא איז די שכינה אויך מיט אונז, דעריבער האבן מיר געקענט באקומען די תורה, און דעריבער וועגן די תורה, איז ויתן לנו את-הארץ הזאת א"י. (זרע השלום שלום הכהן גר"א)

וברך את עמך מיט נסים בדרך הטבע
 השקפה מלעון קדש מן השמים וברך את-עמך את-ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש: (כ"ז ט"ו) פרעגן אלע מפרשים וואס וויל דער פסוק מיטן ברכה פון ואת האדמה, פארוואס דארף מען בענטשן די ערד? אויך איז שווער ווי קומט דא אריין כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש איז דען נישט גענוג אשר נתת לנו, אז דער אויבערשטער האט אונז דאס געגעבן? נאר די גמרא (שבת דף נ"ג:) ברענגט פון ר' יוסף, כמה גדול אדם זה שנעשה לו נס כזה! דאס מיינט אויף אזא נס וואס איז שלא כדרך הטבע דארף מען האבן גרויסע זכותים, דעריבער מוז ער זיין א גרויסע מענטש, אבער פאר א נס וואס איז בדרך הטבע דארף מען נישט אזא גרויסן זכות. יעצט ביי יצחק אבינו טרעפט מען: ויהי יצחק בארץ הזאת וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו ה'. (בראשית כ"ז י"ב) זאגט רש"י: הארץ קשה והשנה קשה: עס איז געווען שווערער ערד צו איינזיען, און א שווערער יאר, פונדעסטוועגן שטייט עס איז געשען א נס און וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו ה'. איז לכאורה שווער פארוואס דערמאנט מען נישט אז דאס איז געווען א נס שלא כדרך הטבע? נאר ווייל די ערד פון א"י איז זבת חלב ודבש, דארף מען נישט אזא גרויסן זכות אז עס זאל ארויסגעבן פירות שלא כדרך הטבע. דעריבער ביי יצחק איז דאס געווען א נס בדרך הטבע, דאס בעט מען דא: השקפה מלעון קדש .. וברך .. ואת האדמה, וואס די ערד איז בדרך הטבע זבת חלב ודבש, איז אפילו מיר האבן נישט אסאך זכותים, אבער, כאשר נשבעת לאבותינו, ביי יצחק האסטו געמאכט א נס ווייל די ערד איז זבת חלב ודבש, און מאך פאר אונז אויך נסים בדרך הטבע, וואס מען דארף נישט א סאך זכותים. (מהר"ם סופר)

אן מצוות מיט א פרישקייט
 היום הזה ה' אלקיך מצוה לעשות את-החקים האלה ואת-המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל-לבבך ובכל-נפשך: (כ"ז ט"ז) זאגט רש"י: בכל יום יהיו בעיניך כחדשים, יעדן טאג זאל די באפעל זיין א נייע, כאילו בו ביום נצטווית עליהם, אזוי ווי דער אויבערשטער האט דיר דאס באפוילן היינט. (מדרש תנחומא א') און מיט דעם איז גוט וואס דוד המלך זאגט: (תהלים ע"א ט) אל תשליכני לעת זקנה. דאס מיינט דוד המלך בעט אז מיין עבודה זאל נישט זיין אלט, ווייל עס איז א אלטן באפעל, נאר יעדן טאג זאל זיין א פרישקייט און א ריזיות אזוי ווי היינט האט מען דאס באפוילן: דאס מיינט היום הזה, היינטיגן טאג, ה' אלקיך מצוה, האט דיר באפוילן, לעשות את-החקים האלה ואת-המשפטים, צו טאן די אלע מצוות, ממילא וועט מען דאס טאן מיט א געשמאק. (אזור אליהו בשם הבעש"ט)

ענין פון כפוי טובה ביי ביכורים
 ובאת אל-הכהן .. ולקח הכהן הטנא מידך .. וענית ואמרת לפני ה' אלקיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה .. וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה: (כו ג-ה) דארף מען פארשטיין וואס איז די שייכות פון ארמי אבד אבי צו ברענגען ביכורים? [און אפילו דאס וואס רש"י ברענגט אז מען זאל דערמאנען די חסדים פון אויבערשטן, אבער עס איז נאך אלעס שווער פארוואס זאגט מען דאס ביי ברענגן ביכורים? המו"ל] נאר מיר ווייסן אז לבן איז געבענטשט געווארן דורך יעקב אזוי ווי עס שטייט (בראשית ל כד) ויאמר אליו לבן אבנא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני ה' בגלגלך: האט לבן אליין מודה געווען אז זיין ברכה איז בגלגלך, וועגן דיר, יעקב, פונדעסטוועגן האט לבן אפגענארט יעקב צענדליכע מאל, און אפגענארט מיט לאה און רחל, און נאך געוואלט צו נעמען די קינדער, איז דאס א מוארדיגן עוולה פון כפוי טובה, און מיר טרעפן אויך אז מצרים זענען אויך כפוי טובה, ווייל יוסף האט זיי געראטעוועט פון הונגער און דורך יעקב איז געבענטשט געווארן דעם טייך נילוס, און זיי זענען געווען כפוי טובה צו כלל ישראל און געזוכט עצות וואס מער שלעכטס טאן פאר זיי, און דאס זאגט מען וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה, קומט אויס סיי לבן און סיי מצרים זענען כפוי טובה אבער די אידן זאגן און ווייזן מיטן ברענגען ביכורים אז מיר זענען נישט כפוי טובה נאר מיר זענען מכיר טוב פארן אויבערשטן די חסדים, (תפוחי חיים -פאנעט קארלסבורג) דעריבער לויט דעם איז גוט פארוואס מען דערמאנט ביי ביכורים סיי פון לבן און סיי מצרים, און אויך וואס רש"י ברענגט מזכיר חסדי המקום, ווייל מיר זענען מכיר טוב, יעצט קען מען אויך פארשטיין די סמיכת הפרשיות פון ענדע פ' כי תצא וואס רעדט וועגן מחיית עמלק, ווייל אין פריערדיגן גליון האבן מיר געברענגט אז עמלק זענען געווען כפוי טובה ווייל זיי האבן געדארפט זיין אין שיעבוד פון מצרים גלייך ווי די אידן, און ווייל די ענין פון ביכורים איז אויך צו ווייזן מיר זענען נישט כפוי טובה, איז גוט די סמיכת עמלק צו ביכורים. (שמח זבולון)

פארוואס שטייט קלנו חסר
 ונצטק אל ה' אלקי אבותינו וישמע ה' את-קלנו וירא את-ענינו: (כו ז) לכאורה איז שווער פארוואס שטייט קלנו אן א וא"ו? נאר עס איז באוואוסט דעם פשט פון הייליגן ר' מאיר מפרימישלאן זצוק"ל וואס פרעגט אויפן פסוק (שמות ב כג) ויהי ביום הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שונעתם אל האלקים מן העבדה: פארוואס דוקא ווען וימת מלך מצרים איז געווען ויאנחו בני ישראל מן העבדה? צאר די רשעות פון די מצריים איז געווען אז אפילו מען האט געפייניגט די אידן האבן זיי נישט געלאזט די אידן אפילו געבן א קרעכץ און אוודאי נישט א געווייזן, ווייל א ווייזן און א קרעכץ נעמט אראפ אסאך צער פון מענטש, אבער ווען מלך מצרים איז געשטארבן האבן די אידן שוין געקענט מיט וויינען מיט די מצריים, נאר די מצריים האבן געוויינט אויף זייער קעניג און די אידן האבן שוין געקענט געבן א קרעכץ און א געווייזן אויף זייער צרות, און דאס מיינט ויאנחו בני ישראל מן העבדה, און נישט וועגן קעניג עכדה"ק קומט אויס אז די אידן האבן נישט געקענט וויינען אויפן קול נאר אינעווייניג האבן זיי געוויינט און נאר דער אויבערשטער האט דאס געקענט זען, דאס מיינט וישמע ה' את "קלנו" חסר, ווייל אזא ווייזן קען נאר דער אויבערשטער הערן. (תפוחי חיים -פאנעט קארלסבורג)

פארוואס קומט די אידן דער תורה
 ויבאנו אל-המקום הזה ויתן לנו את-הארץ הזאת: (כ"ז ט) דארף מען

